

Η χαρά του Νεοδημοκράτη και της Νεοδημοκράτισσας

του Νώντα Σκυφτούλη

Η πρόθεσή μου ήταν να μιλήσω για τον Πολιτισμό και την Κοινωνιολογία, αλλά θεώρησα ότι είναι πιο εύκολο να απλοποιήσω τους συλλογισμούς και να περάσω τα μηνύματά μου, μιλώντας για τον άνθρωπο-Νεοδημοκράτη, τον οποίο γνωρίζω πολύ καλύτερα από οτιδήποτε άλλο. Πώς είναι δυνατόν, εξάλλου, να γλυτώσεις από τον Νεοδημοκράτη στα Εξάρχεια, στο καφενείο, στη γειτονιά, στο γήπεδο – κι αν τύχει και είναι Αεκτζής ή Παναιτωλικός μέχρι και κολλητός γίνεσαι. Άσε που και στο Nosotros να κλείσεις ραντεβού, έρχεται πιο άνετα από το να έρθει μέλος άλλης αναρχικής ομάδας. Στο δε κουρείο δεν τον γλυτώνεις σίγουρα, κι αυτό κρατήστε το. Ο Νεοδημοκράτης θα σε πάει στα μπουζούκια και θα νιώσει γοητευμένος που τον συνοδεύεις αλλά και χαρούμενος σαν να βγάζει υπόσχεση σε γκόμενα για μια νύχτα στο Καν-Καν· και ακόμα περισσότερο που θα την πει στους πορτιέρηδες και στον μαίτρ, οι οποίοι προτιμούν -τι άλλο!- Πασοκτζήδες, αυτό το αίμα των μαγαζιών, που και στην παρακμή τους ακόμη είναι η ενάτη συμφωνία της Ποσειδώνος και της Ιεράς Οδού και στο τέλος Ιφιγένεια, από μόνοι τους.

Είναι αλήθεια ότι οι Νεοδημοκράτες, από τον Καραμανλή και ύστερα, έχουν πάρει τον αέρα του Πασοκτζή κατά 40% και αυτό δεν είναι λίγο πράγμα. Αυτοί οι δύο είναι από άλλη πάστα ανθρώπου που λέει ο Στάλιν. Με Συριζαίο δεν πας στα μπουζούκια, γιατί η αλήθεια είναι ότι θα βγεις πρεζάκιας ή θα ψάχνεις για κανένα φίλο ψυχολόγο με μεταπτυχιακό. Ο Πασοκτζής είναι ο άρχοντας ο αυτόνομος. Αυτόν τον ακολουθείς και δεν έχει ανάγκη κανέναν, γιατί συγκεντρώνει όλους τους ρόλους – από Χρηματιστήριο, ΕΥΔΑΠ μέχρι ΕΛΤΑ και στο πιο αστικό ΓΣΕΕ, ΤΕΕ και βάλε. Αλλά ας μη παρασυρόμαστε, τώρα μιλάμε για τον Νεοδημοκράτη. Ο Νεοδημοκράτης είναι, λοιπόν, πάντα ένας χαρούμενος και αισιόδοξος άνθρωπος, ρεαλιστής μέχρι εκεί που

δεν παίρνει άλλο και είναι απολύτως σίγουρος ότι στις κηδείες πρέπει να κλαίμε και στους γάμους να γελάμε. Άλλη λύση δεν υπάρχει, και αυτό το δυϊστικό ζεύγος τον ακολουθεί είτε στη συζήτηση για τα δύο φύλα είτε για τις δύο ομάδες είτε για τις δύο τάξεις. Σε αυτόν τον τρόπο σκέψης του οφείλει και την ανακήρυξη του -σε ευρωπαϊκό επίπεδο- στον καλύτερο εραστή. Καλύτερο όχι από τον αριστερό, εκεί είναι μηδενικός ο ανταγωνισμός, αλλά κι απ' αυτόν ακόμα τον σοσιαλδημοκράτη – αυτόν θα εννοούν και όχι τον έλληνα Πασοκτζή, τον άνθρωπο sex machine.

Αλλά σε γενικές γραμμές και στα πολιτικά επιχειρήματα έχει δίκιο. «Ψηφίζω ΝΑΙ στο δημοψήφισμα γιατί οι αριστεροί είναι μπέρδεμα και με τις ασυναρτησίες τους θα μας καταστρέψουν». Δίκιο! «Συμφωνώ σε όλα με τον Νώντα εκτός από τις μαλακίες που λέει για το κράτος. Εδώ ένα τροχαίο έχουμε κι αν δεν έρθει ο τροχονόμος θα σκοτωθούμε μεταξύ μας». Δίκιο! «Όλα τα δάχτυλα δεν είναι ίδια». Δίκιο. «Καλά, ρε Νώντα, με τόσο πάθος που έχεις ρίξτο αλλού, ρε χαζέ, να τα κοιμήσουμε». Δίκιο!

Τώρα με τον Κορωνοϊό, ο Νεοδημοκράτης ζει το μύθο του. Όχι τόσο που ζει έγκλειστος αλλά που το κράτος αποφασίζει και προστάζει τα μέτρα περιορισμού. Επιτέλους, έστω και σε αυτές τις συνθήκες, υπάρχει κράτος. Ο Νεοδημοκράτης είναι ο τύπος που είναι διατεθειμένος να παραχωρήσει αρκετά από τα ατομικά δικαιώματά του στο κράτος προκειμένου να εξυπηρετηθεί η οικονομία και η ασφάλεια – και εν προκειμένω η υγεία. Η στάση του αυτή δεν είναι για εθνικούς λόγους, τους οποίους έχει χεσμένους -και το έχει αποδείξει αυτό- αλλά γιατί του διασφαλίζει την ιδιωτική του οικονομία όπως αυτός την ορίζει. Ο Νεοδημοκράτης θα βγάλει πρώτος τα λεφτά στο εξωτερικό, είναι μαέστρος στη φοροδιαφυγή κι ας λέει για το έθνος και για την Ελλάδα τη μεγάλη, μέσα-μέσα. Αυτά είναι για να κατεβαίνει το φαί ευχάριστα και χωρίς ενοχές. Ο Νεοδημοκράτης καυλώνει κυριολεκτικά με τα έκτακτα διατάγματα και τις έκτακτες ανάγκες, αρκεί το κράτος να έχει τον πρώτο λόγο. Δεν θα κατέβει ποτέ στο δρόμο, εκτός αν πάει σε πορεία συνταξιούχων

του ΠΑΜΕ με το φιλαράκι του που είναι ΚΚΕ για περίπατο.

Του αρέσουν οι προσταγές του κράτους και η δυνατότητα του κράτους να εφαρμόζει τους νόμους κι αυτό γιατί είναι υπάκουος. Αυτό το τελευταίο έχει μια διπλή σημασία· δεν είναι απλό πράγμα να είσαι υπάκουος. Αφενός μεν είσαι νόμιμος, αφετέρου δεν φέρεις καμιά ευθύνη, διότι τα όποια λάθη δεν τα χρεώνεσαι εσύ αλλά το κράτος ή ο ηγεμόνας που τα αποφάσισε. Αυτά τα είπε ακόμα και ο Καρλ Σμιτ στη Δίκη και απαλλάχτηκε. Η υπακοή λοιπόν είναι το σωτήριο χαρακτηριστικό της ανάθεσης και έτσι αυτό που μένει στον Νεοδημοκράτη είναι να περνάει καλά και να τα κονομάει. Το προβληματάκι εδώ είναι ότι έτσι μετατρέπεται σε κλασσικό θύμα ολοκαυτώματος και μπορεί να μας συμπαρασύρει κι εμάς ο μπαγάσας. Αλλά ας είναι! Κάτι θα βρούμε να γλυτώσουμε, γιατί αυτές οι συνθήκες είναι για μας και όχι για αυτόν. Θα τον βοηθήσουμε εμείς τότε να γλυτώσει, αλλά πολλοί θα προτιμήσουν την υπακοή στην ιεραρχία, κι εμείς θαύματα δεν μπορούμε να κάνουμε.

Ασφαλώς είναι δημοκράτης! Στο δίλημμα σοσιαλκομμουνισμός ή δημοκρατία είναι με τη δημοκρατία πράγματι. Και το κόμμα είναι δημοκρατικό. Στο δίλημμα δημοκρατία ή ασφάλεια, δημοκρατία ή οικονομία, εκεί θα στριμωχτεί λιγάκι. Για να μη βάλουμε πιο σύνθετα για μας διλήμματα όπως περιβάλλον ή οικονομία, πολιτισμός ή κλαρίνα, αρχαιολογικό συμβούλιο ή επένδυση, που είναι ένα εύκολο πλακωτό κι όχι διλήμματα για τον Νεοδημοκράτη.

Με τον Κορωνοϊό, ο Νεοδημοκράτης απέδειξε ότι είναι πράγματι Νεοδημοκράτης σε βάθος και αυτός είναι ο λόγος που το κόμμα αλλά και η κυβέρνηση, όχι μόνο επιβράβευσαν την στάση του, αλλά είναι και οι πρώτοι που ευνοήθηκαν από τα αρχικά μέτρα χαλάρωσης – και καλώς έγινε αυτό.

Κουρεία, κομμωτήρια, κέντρα αισθητικής και ασφαλώς οι εκκλησίες. Εδώ το υποκείμενο της Νέας Δημοκρατίας ξεπερνάει τα εκλογικά ποσοστά. Πολλά τα παραδείγματα:

Εμφυτεύσεις Μαλλιών. Οι Νεοδημοκράτες σε αυτό είναι μανούλες. Δεν είναι μόνο ότι αποτελούν τις ορδές των πελατών, αλλά είναι και οι ιδεολογικοί φορείς της εμφύτευσης, και, μάλιστα, πολλές φορές στελέχη του κόμματος προμοτάρουν, διαφημίζουν, ακόμη και από την τηλεόραση, την εμφύτευση. Εδώ ο αντιπρόεδρος του κόμματος πουλάει βιβλία στην τηλεόραση, παίρνοντας την παραδοσιακή δουλειά των ομονοιακών πάγκων (500δρχ με άδεια, 800δρχ χωρίς άδεια), στην εμφύτευση θα κωλώσουμε που είναι και για αρχόντους;

Ένα από αυτά τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, χρόνια στη διαφήμιση της εμφύτευσης, θεώρησε ότι σαν επώνυμος πλέον μπορεί να γίνει δήμαρχος Πετρούπολης, αλλά εδώ δεν είναι δημοφιλές το εμφυτευτικό κίνημα, οπότε πήρε το 15%, βγήκε τριτοτέταρτος, και κέρδισε ο κομμουνιστής με τα λίγα μαλλιά κι αυτά γενικευμένης απροσδιοριστίας.

Ακολουθούν οι βαψομαλιάδες, πρώην Πασοκτζήδες ασφαλώς, που μαζί με τους Νεοδημοκράτες που τους μιμήθηκαν, δεν είναι και λίγοι. Αυτοί δεν δικαιούνται να είναι από τους πρώτους που θα έπρεπε να ευνοηθούν; Ήταν δίκαιο κι έγινε πράξη.

Το δώρο για τις Νεοδημοκράτισσες (όμορφες και συμπαθείς) ήταν το άνοιγμα των κομμωτηρίων και των κέντρων αισθητικής. Δεν θα μιλήσουμε για τις νέες, εκεί δεν μας παίρνει, αλλά γι' αυτές που μας παίρνει και αυτές δεν είναι άλλες από τις ξανθιές 65άρες του Παλαιού Φαλήρου, που οι περισσότερες είναι και μέλη του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας. Και δεν είναι μόνο τα μαλλιά· είναι τα μπότοξ, η αποτρίχωση (πυρηνάριασαν 2 μήνες τώρα), τα πάντα όλα είναι. Φαντάζεστε πώς θα είναι το πρωί και κάθε πρωί επί δύο μήνες τώρα αυτές οι του Παλαιού Φαλήρου, που τις χαρακτηρίζει και μια εξαλλοσύνη σαν πολιτικά ερωτευμένες με τον Κώστα Καραμανλή; Δεν έχουν όλες στη Νέα Δημοκρατία την αντισεξιστική, και ασεξουαλ για άλλους, στάση της αμίλητης επί 3 μήνες κ. Μενδώνη του πολιτισμού, ας πούμε!

Με όλο αυτόν τον καλλωπισμό οι Νεοδημοκράτες και Νεοδημοκράτισσες θα είναι έτοιμες να πάνε για την ατομική τους

λατρεία στην εκκλησία. Παίζει μεγάλο ρόλο η εκκλησία στη ζωή τους. Εκεί μπροστά στις εικόνες θα προσευχηθούν να πάει καλά το μαγαζί, να πάθει καρκίνο το τάδε στέλεχος και σε θαυματουργική εικόνα θα πετάξουν πάνω τις μετοχές για να πολλαπλασιαστούν, όπως τα ψάρια παλιότερα. Οι πιο γνήσιοι θα πάνε και σε κανέναν εσπερινό. Και παρά το γεγονός ότι αποκλείστηκε η εκκλησία να κάνει θαύματα επί Κορωνοϊού, ο κ. Τσιόδρας έδωσε και εδώ το παράδειγμα ότι η εκκλησία και η Νέα Δημοκρατία είναι σταυραδέρφια

Όλο αυτό το υποκείμενο έπρεπε να εξυπηρετηθεί. Και ο κ. Τσιόδρας δεν είναι χαζός που είπε να ανοίξουν τα κομμωτήρια για λόγους υγιεινής αλλά και η ατομική λατρεία για τους ίδιους λόγους. Διότι η υγεία δεν είναι μόνο σωματική αλλά και ψυχική.

Τώρα μάλιστα που οι Νεοδημοκράτες παράγουν και μάσκες, ποιος τους πιάνει και ποιος θα τους εμποδίσει για μια εμφύτευση βρε αδερφέ. Το είπαμε! Ο Τσιόδρας δεν είναι χαζός, Νεοδημοκράτης είναι κι αυτός και καλά κάνει, και μάλιστα αυτόν θα είχε και ο πρώην Ναρίτης υπουργός υγείας. Τελικά ναι στις μάσκες από τον Νταβέλη (θαυμαστής της Ολυμπιάδας του '36), βαψομαλλιά ελεύθερα, οι ξανθιές του Φαλήρου ελεύθερες, μαζί και όλα τα κέντρα επιδιόρθωσης, που τα περισσότερα παίζουν Σαββόπουλο το ντιρλανταντά και τελευταία και την Πρωτοψάλτη. Άσχημα είναι;

Μέσα σε αυτή την κατάσταση οι άνθρωποι του πολιτισμού, της κοινωνιολογίας δηλαδή, εξαφανίστηκαν. Δεν υπάρχουν. Γι' αυτούς οι χώροι τους είναι ανθυγεινοί, τα θέατρα, οι συναυλίες, οι ηθοποιοί, οι ξυλοπόδαροι, οι καραγκιοζοπαίχτες, οι συναυλιάδες οι οποίοι μπορεί να είναι χιλιάδες αλλά είναι φονεύσιμοι και αόρατοι.

– Άστην τη κοινωνιολογία τώρα. Είναι τζάμπα λεφτά όλοι αυτοί, τι πολιτισμός και πράσινα άλογα. Αυτά το ΠΑΣΟΚ τα έφερε και να που φτάσαμε. Τέλος-τέλος, είναι ΜΚΟ, αριστεροί κλπ. Ας ανοίγανε κανένα σουβλατζίδικο ρε Νώντα. Τι πολιτισμός και μαλακίες, είδες εσύ οι αναρχικοί να ζητάνε επιδότηση;

– Καλά ρε Γιώργο,* είσαι πολύ μαλάκας ή πολύ αετός, μωρ' αδερφάκι μου. Λάμπρο, βάλτου κάτι να πεθάνει.

* (Δεξιός και Ολυμπιακός. Το χειρότερο.)